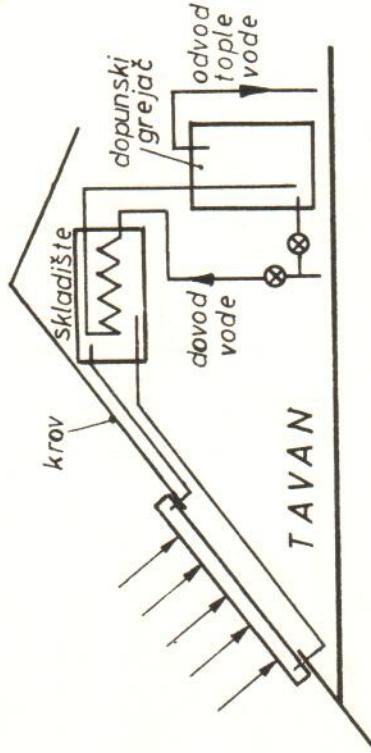

mome mišljenju, svaki solarni inženjer, ako želi da ostane veran duhu solarne energije, treba da teži ka jednostavnim rešenjima. Samo tada se može očekivati da sunce dobije bitku i na ekonomskom planu.

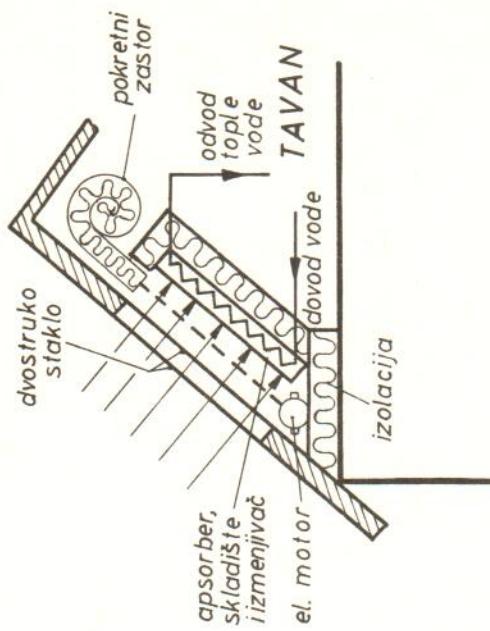
Koncepcija sistema zavisi od njegove namene i od ambicioznosti zadatka koji treba da obavi.

Na sl. 33 prikazan je šematski sistem za zagrevanje vode kakav se obično nudi u prodaji.

Sl. 34. Sistem za zagrevanje vode na termosifonskom principu.

Uredaj za zagrevanje vode može se izgraditi bez pumpe i automatskog regulatora ako se koristi tzv. termosifonski princip. Iznad prijemnika, na rastojanju od najmanje 30 cm, postavi se rezervoar s količinom vode određenom u zavisnosti od veličine prijemnika, prema pravilu koje dajemo na kraju ove glave (odeljak „Toplotno skladište“). Iz donjeg dela rezervoara voda se dovodi u donji deo prijemnika, u kome se zagревa (sl. 34). Iz gornjeg dela prijemnika topla voda se odvodi u gornji deo rezervoara. Budući da je voda u prijemniku i u odvodnoj cesti toplija nego u rezervoaru i dovodnoj cesti, ona obrazuje vodeni stub manje težine i potiskuje se u rezervoar. Na taj način se ostvaruje spontani tok vode dokle god se ona zagревa u prijemniku. Kad nema sunca i kad je voda u rezervoaru prijemniku, neće doći do termosifonskog efekta, jer se rezervoar nalazi iznad prijemnika. Vodi u

Sl. 35. Sistem za zagrevanje vode u kome prijemnik i skladište čine celinu.

Još jednostavnije rešenje zagrevanja vode, bez ikakvog snižavanja stepena korisnosti, razrađeno je u Institutu „Boris Kidrič“ u Vinči. U tom rešenju (sl. 35) prijemnik je u isto vreme i skladište toplote. On se sastoji od crno obojene metalne kutije, čija zapremina iznosi 100 litara po kvadratnom metru prijenne površine, a postavlja se pod pogodnim uglom ispod jednostruko zastakljenog dela krova. Kutija je sa zadnje strane toplotno izolovana, a s prednje se, automatskim putem, navlači termički zastor kad